

Ruth Chapter 1 רות

1 וַיְהִי בַיָּמֵי שְׁפֹט הַשְּׁפָטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה לְגוֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו:

שפט QPtms + h – Judges – as we mentioned back in Lesson 4, this is a participle

substantively acting as a noun.

2 וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו מְחִלּוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרָתִים מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שָׂדֵי-מוֹאָב וַיַּהֲיוּ-שָׁם:

3 וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֲמִי וַתֵּשֶׂאֶר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ:
4 וַיָּשָׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מְאֻבִּיּוֹת שֵׁם הָאֶחָת עֲרָפָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רות וַיָּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים:

5 וַיָּמוּתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם מְחִלּוֹן וְכִלְיוֹן וַתֵּשֶׂאֶר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמְאִישָׁהּ:

6 וַתָּקָם הִיא וְכִלְתִּיהָ וַתֵּשֶׁב מִשְׁדֵּי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בְּשִׂדָּה מוֹאָב כִּי-פָקֵד יְהוָה אֶת-עַמּוֹ לְתַת לָהֶם לָחֶם:

7 וַתֵּצֵא מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה-שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כִלְתֵּיהָ עִמָּה וַתֵּלְכֶנָּה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה:

8 וַתֹּאמֶר נָעֲמִי לְשְׁתֵּי כִלְתֵּיהָ לִכְנֹה נִשְׁבְּנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה יַעֲשׂ יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם-הַמֵּתִים וְעַמָּדִי:

Ruth Chapter 1 רות

- 9 יתן יהוה לכם ומצאנן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה:
- 10 ותאמרנה לה כי-אתך נשוב לעמך:
- 11 ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד-לי בנים במעי והיו לכם לאנשים:
- 12 שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש-לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים:
- 13 הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי-מר-לי מאד מכם כי-יצאה בי יד-יהוה:
- 14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה:
- 15 ותאמר הנה שבה יבמתך אל-עמה ואל-אלהיה שובי אחרי יבמתך:
- 16 ותאמר רות אל-תפגעיי-בי לעזובך לשוב מאחריך כי אל-אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליו עמך עמי ואלהיה:
- 17 באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסוף כי המות יפריד ביני ובינך:

Ruth Chapter 1 רות

- 18 וַתֵּרָא כִּי־מִתְאַמֶּצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתְּחַזֵּל לְדַבֵּר
אֵלֶיהָ:
- 19 וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם עַד־בֹּאֲנָה בֵּית לָחֶם וַיְהִי כְּבֹאֲנָה בֵּית
לָחֶם וַתֹּהֱמוּ כָּל־הָעִיר עָלֶיהֶן וַתֹּאמְרֶנָּה הִזֹּאת נָעָמִי:
- 20 וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶן אֶל־תִּקְרְאֶנָּה לִי נָעָמִי קְרָאנָה לִי מָרָא כִּי־
הֵמָּר שָׂדִי לִי מָאֵד:
- 21 אֲנִי מְלֵאָה הִלְכָתִי וְרִיקָם הֵשִׁיבֵנִי יְהוָה לָמָּה תִקְרְאֶנָּה לִי
נָעָמִי וַיְהִי עֲנָה בִּי וְשָׂדִי הִרְעָה לִּי:
- 22 וַתָּשָׁב נָעָמִי וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה כָלָתָהּ עִמָּהּ הַנִּשְׁבָּה מִשָּׂדִי
מוֹאָב וַהֲמָה בָּאוּ בֵּית לָחֶם בַּתְּחִלָּת קִצִּיר שְׁעָרִים: